

kaupa tööle, et neid paha leomasī kofu korjaksivad — aga nende töö ei möjurud selle hulga kohta ühtegi. Seal sendasivad mõningad käo-parived ligi ja tegivad mõne nädalaga puud nii puhtaks, et mets hukkatuse käest oli peahtetud.

Kui meie seda köik tähele paneime, eks meie siis ka ei pea küsimä, mis nüüd omalt poolt teeme, et nende oma abimeestest ja heategijate sõginemist ja tööd edasi aitaksime? vastus selle küsimise peale on wäga kurb: Meie ei tee, paraku, ühtegi nende heaks; oma häbiks peame pealegi tunnista, et neid omas rumaluses fagedastega taga kiisame ja ärahukkame. Kui meie neid eht ka ise rahule jättame, siis ei tee seda vimumeti mite meie lapsed, keda meie ei ole öppetanud lindude wasta head ja armulised olema. Eks karjapoisiid veel iga kewade hulk linnu pesi, keda meie veiksed föbrad nii suure waewaga ja kunstlikult on ehitatud, üles ei otji ja sealt nende munad

eht poead välja ei võtta? See on üks inetu tegu, kelle jäledust ni hästi wanemad kui koolmeistrid lastele ära peaksisivad seletama. Selle asemel peaksisivad n'ad oma lapsi õppetama lindude kaitsemisest ja heidmisest röömu tundma, mis kõige mõnuksamalt sealabi sünib, kui n'ad lastega seltsis oma majade ligidale pesitamise-kästissi puude otsa seadaskivad ja seal juures mõned tükkid lindude elust ja tulust räägiksisivad, mis lastele ilu suurt röömu teeb ja nende südamesse armastust elajate wasta sõgindab. (5 Mos. raam. 22, 6. 7.)

Joodiku palk.

Sooivid ja, et ilu janune oleksid, siis heida joodikus! seit mida rohkem ja fagedam ja viima joed, seda rohkem ja fagedam saab sul janu olema.

Tahad ja oma föbru keelata, sind maa-